

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 31. maja 2021.godine
Br.ref.:RK 1801/21

ODLUKA O ODBIJANJU ZAHTEVA

u

slučaju br. KI03/21

Podnosilac

Rrahim Ramadani

**Ocena ustavnosti Presude Žalbenog veća Posebne komore Vrhovnog
suda AC-I-15-0211-A0001, od 3. septembra 2020. godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Arta Rama-Hajrizi, predsednica
Bajram Ljatifi, zamenik predsednika
Bekim Sejdiu, sudija
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, sudija
Gresa Caka-Nimani, sudija
Safet Hoxha, sudija
Radomir Laban, sudija
Remzije Istrefi-Peci, sudija i
Nexhmi Rexhepi, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podneo Rrahim Ramadani, sa mestom stanovanja u Prištini (u daljem tekstu: podnosilac zahteva).

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva traži ocenu ustavnosti presude Žalbenog veća Posebne komore Vrhovnog suda [AC-I-15-0211-A0001] od 03. septembra 2020. godine, (u daljem tekstu: Žalbeno veće).

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar je ocena ustavnosti osporene odluke. Podnosilac zahteva nije precizirao za koja to prava i slobode koje su zagarantovane Ustavom on tvrdi da su mu povređena osporenom odlukom.

Pravni osnov

4. Zahtev se zasniva na stavovima 1 i 7, člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane], Ustava, članu 22. [Procesuiranje podnesaka] i članu 47. [Individualni zahtevi] Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 32 [Podnošenje podnesaka i odgovora] Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik o Radu).

Postupak pred Sudom

5. Dana 8. januara 2021. godine, podnosilac zahteva je podneo zahtev pred Sudom.
6. Dana 18. januara 2021. godine, predsednica Suda je imenovala sudiju Safeta Hoxhu za sudiju izvestioca i Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Bekim Sejdiu (predsedavajući) Selvete Gërxhaliu-Krasniqi i Gresa Caka-Nimani (članovi).
7. Dana 22. januara 2021. godine, Sud je obavestio podnosioca zahteva o registraciji zahteva i zatražio je od njega da podnese sudu i) Presudu Specijalizovanog Veća Posebne komore Vrhovnog suda [DHPGJS,C-IV-13-1020] od 22. septembra 2015.godine (u daljem tekstu: Specijalizovano veće) i ii) da objasni svoj zahtev pred Sudom.
8. Podnosilac zahteva nije odgovorio na zahtev Suda.
9. Dana 05. maja 2021. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i jednoglasno je predložilo Sudu da odbije zahtev po kratkom postupku.

Pregled činjenica

10. Podnosilac zahteva je u svojstvo podnosioca zahteva podneo zahtev Sudu po peti put. Ranije je on podneo zahteve KI 141/14, KI129/15, KI70/17 si i 17/20, ovaj poslednji je zahtev još u postupku razmatranja pred Sudom. Međutim, u ovom konkretnom zahtevu KI03/21, predmet osporavanja je Presuda [AC-I-15-0211-A0001] od 03. septembra 2020. godine, Žalbenog veća, koja u gorenavedenim zahtevima nije bila predmet razmatranja.

11. Na osnovu spisa predmeta, proizilazi da su se podnosilac zahteva i Rr.A, dana 20. avgusta 2007. godine, obratili Kosovskoj Agenciji za Privatizaciju (u daljem tekstu: KAP) sa zahtevom za otpis duga koji se odnosi na njihov zahtev za novčanu naknadu, a u vezi sa navodom da su oni tokom 1989.godine, izvršili plaćanje za neku robu u vrednosti od 2.700 evra od Društvenog preduzeća "19 Juni" sa sedištem u Podujevu, ali da tu robu nikada nisu primili.
12. Dana 30. maja 2013. godine, Organ za likvidaciju KAP-a je u odluci [br.PRNo28-0243], odbio zahtev Rr.A kao nevažeći.
13. Dana 26. juna 2013. godine, podnosilac zahteva i Rr.A su podneli tužbu pred Specijalizovanim većem protiv gore navedene odluke Organa za Likvidaciju KAP-a.
14. Dana 22. septembra 2015. godine, Specijalizovano veće je u presudi [C-Iv-13-1020] odbilo tužbu sa obrazloženjem da je gore navedena Odluka Organa za Likvidaciju KAP-a bila pravična i zasnovana na zakonu kao i da je kompenzacija za dug koji podnosilac zahteva i Rr.A traže, na osnovu člana 371 Zakona br.29/1979 o Obligacionim Odnosima sada zastarela.
15. Dana 19. avgusta 2020. godine, podnosilac zahteva je zatražio od Posebne komore Vrhovnog suda, da zatraži od KAP-a objašnjenje zašto podnosilac zahteva nije uvršten u Odluku Organa za Likvidaciju KAP-a [br.PRNo28-0243], od 30. maja 2013. godine.
16. Dana 21. avgusta 2020. godine, KAP je objasnio da je bila samo tehnička greška ne uključivanje podnosioca zahteva u Odluku Organa za Likvidaciju KAP-a [br.PRNo28-0243], od 30. maja 2013. godine, kao i da se gore navedena odluka Organa za Likvidaciju KAP-a, odnosi i na podnosioca zahteva.
17. Jednog neodređenog dana, podnosilac zahteva i Rr.A su podneli žalbu pred Žalbenim većem a protiv presude Specijalizovanog veća [C-Iv-13-1020] od 22. septembra 2015. godine.
18. Dana 3. septembra 2020. godine, Žalbeno veće je, u presudi [AC-I-15-0211-A0001] odbilo žalbu podnosioca zahteva i Rr.A i potvrdilo je presudu Specijalizovanog veća [C-Iv-13-1020] od 22. septembra 2015. godine, smatrajući istu kao pravičnu i zakonitu. Žalbeno veće je u svojoj presudi obrazložilo da je činjenično stanje utvrđeno pravično kao i da podnosilac zahteva nije naveo niti jedan novi dokaz kojim bi se dokazalo da se podnosilac zahteva blagovremeno obratio nadležnim organima radi realizacije ovog prava.

Navodi podnosioca zahteva

19. Podnosilac zahteva pred Sudom nije naglasio za koja to prava i slobode koje su zagarantovane Ustavom on tvrdi da su mu povređena u osporenoj odluci.
20. Podnosilac zahteva pred Sudom naglašava: *"Smatram da je prva povreda to što se namerno deluje u cilju da se nanese šteta siromašnim građanima. Zašto bi moju imovinu zloupotrebljavale sve institucije. Ja imam samo jedan račun, ja ne znam koji bi to drugi dokaz trebao da imam kada se roba plati samo*

računom možeš to dokumentovati sve dok ne preuzmeš svoju robu koju si platio”.

21. Podnosilac zahteva, na kraju, traži od Suda da *“postigne da mi se vrate moje pare koje sam platio fabrici 15 Juni Podujevo”.*

Ocena prihvatljivosti zahteva

22. Sud prvo razmatra da li su ispunjeni uslovi o prihvatljivosti, propisani Ustavom, predviđeni Zakonom i dalje navedeni Poslovníkom o radu.

23. U tom smislu, Sud se prvo poziva na stavove 1. i 7. člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, koji propisuju:

“1. Ustavni sud odlučuje samo u slučajevima koje su ovlašćene strane podnele sudu na zakonit način.

[...]

7. Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom.”

24. U nastavku, Sud takođe razmatra da li je podnosilac zahteva ispunio uslove o prihvatljivosti koji su propisani u Zakonu. U tom smislu, Sud se pre svega poziva na članove 47. [Individualni zahtevi], 48. [Tačnost podneska] i 49 [Rokovi] Zakona, koji propisuju:

Član 47 (Individualni zahtevi)

“1. Svaka osoba ima pravo da od Ustavnog suda zatraži pravnu zaštitu ukoliko smatra da njena Ustavom zagarantovana prava i slobode krši neki javni organ.

2. Osoba može da podnese pomenuti podnesak samo nakon što su iscrpljena sva ostala zakonom određena pravna sredstva.”

Član 48 (Tačnost podneska)

“Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori.”

Član 49 (Rokovi)

“Podnesak se podnosi u roku od četiri (4) meseca. Rok počinje od dana kada je podnosilac primio sudsku odluku [...].”

25. U smislu gore navedenih odredbi, Sud naglašava da na osnovu stava 7 člana 113 Ustava, stava 1 člana 47 i člana 48 Zakona, izuzev jasnog naglašavanja konkretnog akta javnih vlasti koji se osporava, stanke su takođe obavezne da

jasno navedu za koja to prava i slobode one smatraju da su im povređena. U okolnostima ovog konkretnog slučaja, Sud primećuje da podnosilac zahteva, nasuprot zahtevima Suda u vezi sa objašnjenjem, nije podneo pred Sudom zatraženu dokumentaciju, na osnovu koje bi se njegov zahtev pred Sudom pojasnio na adekvatan način kao i činjenične okolnosti predmeta i njegovi navodi u vezi sa osnovnim pravima i slobodama za koje je on tvrdio da su mu povređena.

26. S tim u vezi, Sud podseća da je zahtev podnosioca zahteva primljen dana 8. januara 2021. godine. Imajući u obzir da zahtev nije bio kompletan, u skladu sa stavom 4 člana 22 (Procesuiranje podnesaka) Zakona kao i u skladu sa tačkama (f) i (g) stava (2) pravila 32 (Podnošenje podnesaka i odgovora) Poslovnika o radu, Sud je prvenstveno zatražio od podnosioca zahteva da pred Sudom podnese Presudu Specijalizovanog veća [C-IV-13-1020] od 22. septembra 2015. godine i zatražio je od podnosioca zahteva da objasni svoj zahtev pred Sudom. Podnosilac zahteva nije odgovorio na zahteve Suda.
27. U tom smislu, Sud se poziva na stav (5) pravila 35 Poslovnika o radu, koji propisuje sledeće:

Pravilo 35
(Povlačenje, odbijanje i odbacivanje podnesaka)

[...]

“(5) Sud može odlučiti po kratkom postupku, odbiti podnesak ako je nepotpun ili nejasan, uprkos zahtevima Suda prema stranci da dopuni ili razjasni podnesak.”

[...]

28. Sud ističe da gore navedeno pravilo Poslovnika o Radu omogućava Sudu da odbije zahtev po kratkom postupku ako je, između ostalog, zahtev podnosioca nepotpun i nejasan, uprkos zahtevima Suda za dopunu i razjašnjenje relevantnog zahteva. Sud se obratio podnosiocu zahteva sa zahtevom da dopuni ili objasni svoj zahtev, ali to nije bilo uspešno.
29. Sud ponovo naglašava da se okolnosti ovog konkretnog slučaja tiču jednog zahteva podnosioca zahteva za kompenzaciju jednog duga u vrednosti od 2.7000 evra, protiv D.P.-a “19. Juni” gde podnosilac zahteva da je tokom 1989. godine on platio za neku robu a da tu istu robu nikada nije dobio. Podnosilac zahteva se prvobitno obratio KAP-u, koja je odbila njegov zahtev. Nakon toga se obratio i Specijalizovanom veću sa tužbom protiv odluke KAP-a a Specijalizovano veće je odbilo njegovu žalbu kao neosnovanu sa obrazloženjem da je zahtev sada već zastareo. Nakon žalbe podnosioca zahteva pred Žalbenim većem, ovo potonje je odbilo žalbu i potvrdilo je Presudu Specijalizovanog veća.
30. Pred Sudom je podneta samo Presuda Žalbenog veća [AC-I-15-0211-A0001] od 3. septembra 2020. godine, gde je, uprkos zahtevu Suda od 22. januara 2021. godine, pred Sudom nisu podneti drugi relevantni dokumenti, uključujući i (i) Presudu Specijalizovanog veća [DHPGJS,C-IV-13-1020] od 22. septembra 2015. godine; i (ii) podnosilac zahteva nije objasnio svoj zahtev pred Sudom.

31. Sud podseća da teret stvaranja, pojašnjenja i dopune zahteva pada na podnosioca zahteva, koji imaju neposredni interes, tako da Sud može efikasno rešiti njihove navode i tvrdnje. U slučajevima kada podnosioci zahteva ne odgovore na zahtev Suda za pojašnjenje i dopunu zahteva, Sud odbija te zahteve po kratkom postupku. (Vidi, između ostalog, slučajeve Suda KI 90/20, sa podnosiocem *Arben Boletini*, Odluka o odbijanju zahteva, od 9. decembra 2020. godine, stav 25; i slučajeve br. KI78/20, KI79/20 i KI80/20, sa podnosiocem *Hilmi Aliu i drugi*, Odluka o odbijanju zahteva od 7. decembra 2020. godine, stav 33 i tu navedene reference).
32. U okolnostima kada jedan zahtev pred Sudom nije kompletan ili kada nije jasan uprkos zahtevima Suda da podnosilac zahteva dopuni ili da pojašni zahtev, Sud zaključuje da zahtev podnosioca zahteva ne ispunjava proceduralne kriterijume za dalje razmatranje, zato što je zahtev nepotpun i nejasan, kako je to i propisano u stavu (5) pravila 35 Poslovnika o Radu.
33. Stoga, i na kraju, u skladu sa pravilom 35 (5) Poslovnika o Radu, zahtev se treba odbiti po kratkom postupku.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 113.7 Ustava, članovima 20, 47 i 48 Zakona i u skladu sa pravilom 35 (5) Poslovnika o Radu, dana 05. maja 2021. godine, jednoglasno

ODLUČUJE

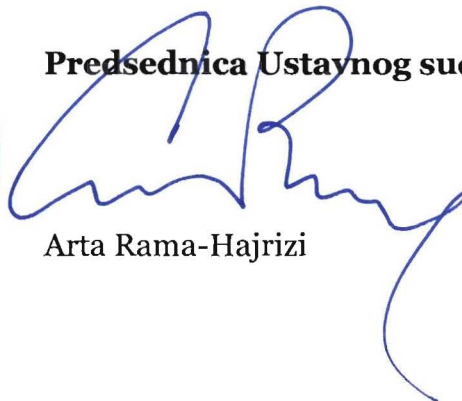
- I. DA ODBIJE zahtev;
- II. DA DOSTAVI ovu odluku stranama;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu, u skladu sa članom 20.4 Zakona;
- IV. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Safet Hoxha

Predsednica Ustavnog suda

Arteta Rama-Hajrizi